

Hva mener du egentlig ...

FØDT PÅ NY?

Hva mener du egentlig ... FØDT PÅ NY?

Vær ikke for sikker på at du vet det! Mange bekjennende kristne tror for alvor at de har blitt «født på ny»—men de forstår ikke hva Jesus mente med disse ordene. Det sanne svaret er ikke bare overraskende—det er forbløffende! —DEN VIKTIGSTE sannheten du kan kjenne til, som her blir gjort så KLAR at du vil FORSTÅ den!

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse,
utgitt av Guds Filadelfiakirke.

© 1962, 1971, 1972, 2011 Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt
Trykket i U.S.A.

HVORFOR FORSTO IKKE FARISEEREN NIKODEMUS DET DA Jesus sa til ham: «Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike» (Johannes 3:3).

HVORFOR forstår ikke folk disse ordene i dag?

HVOR MANGE er det i dag som vet at Jesus evangelium var en sensasjonell NYHETSKRINGKASTING, som aldri hadde blitt kunn-
gjort tidligere?

JESUS VAR EN NYHETSFORMIDLER

Disse i Judea kjente—eller skulle ha kjent—Malakias profeti angående dette. Det var Guds evangelium—og ordet *evangelium* betyr GODE NYHETER!

Jesus var en NYHETSFORMIDLER. Nyhetene Hans var noe fullstendig NYTT—noe som aldri hadde blitt formidlet til menneskeheten før. Det var de vidunderligste nyheter som noensinne hadde blitt fortalt. Faktisk nesten for vidunderlige til at menneskene ville tro på det. Det var NYHETER om menneskets fullkomne oversanselige potensial.

En humoristisk spaltist skrev et stykke om nyheter som ble trykt i dagsaviser. Det er faktisk IKKE nyheter, insisterte han, siden det er reportasjer om begivenheter som allerede har hendt. Derfor er det ikke lenger NYTT, men GAMMELT da det ble trykt. Han insisterte på at det virkelig burde bli kalt GAMMELHETER!

Det fantastiske budskapet som Jesus brakte var NYHETER! Det var ikke en rapport om tidligere begivenheter. Det var

FORHÅNDSNYHETER!—nyheter om en nesten utrolig UTOPISK MORGENDAGENS VERDEN!

Og det er TIL Å STOLE PÅ!

Og det var nyheten om at vi kunne bli FØDT PÅ NY! Likevel er det nesten ingen som forstår det!

HVOR MANGE er det som, selv i dag, vet at Jesus evangelium IKKE på noen måte var en ny og annerledes religion—likevel var det faktisk så BETAGENDE—så tilsynelatende *utrolig*, så forbløffende, at det skulle fått tilhørerne til å bli fortumlet av ærefrykt! Men det skjedde ikke! HVORFOR?

HVORFOR har det aldri blitt anerkjent av verden som den kjempemessige NYHETEN som det faktisk var?

Ganske enkelt fordi lederne i Judea forkastet det—hatet det—hatet Jesus fordi Han annonserte denne vidunderlige, store nyheten—og vendte de fleste av folkene imot den. Og det har blitt så FEILAKTIG framstilt, så forvrengt og baktalt, at hele verden har blitt forført—og har MISFORSTÅTT DET fullstendig! Bibelen sier at HELE VERDEN—*alle nasjoner*—har blitt forført angående det evangeliet!

Tida var da inne for å annonsere dette budskapet! *Tida* er inne, i dag, for at dets sanne MENING blir gjort så KLAR at folk kan FORSTÅ DEN!

Det VIL den BLI, i dette heftet! Og det er en avgjørende UTFORDRING for deg som nå leser det!

Og du må FORSTÅ hva den nyhetsmeldinga var, ellers kan du aldri FORSTÅ hva Jesus mente med å bli «født på ny.»

HVA VAR NYHETEN?

Legg først kort og godt merke til hva dette forbløffende NYE budskapet var!

Forhåndsannonseringen, i Malakias' profeti, sier: «Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei foran meg. Brått skal han [Messias] komme til sitt tempel, Herren som dere søker, paktens engel ...» (Malakias 3:1).

Legg merke til begynnelsen av Budbærerens kunngjøring av det budskapet.

Det er nedtegnet i Markusevangeliet, kapittel 1: «begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnns evangelium. Som det står

skrevet hos profeten ...» (versene 1-2). Deretter følger sitatet fra Malakias, som er skrevet ovenfor. Det blir fulgt av fortellingen om Døperen Johannes, som forberedte veien for Budbæreren.

Deretter, versene 14-15: «Men etter at Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte GUDS EVANGELIUM. Han sa: Tiden er fullkommet, og GUDS RIKE er kommet nær. Omvend dere og tro på evangeliet!» Det vil si: TRO på den gode nyheten!

HVA ER GUDS RIKE?

Hva mente Han—Guds rike?

Hele Jesus' budskap—evangeliet Hans—var om GUDS RIKE! Likevel er det få som vet noe om det, i dag.

Et rike er a) en NASJON av folk, og b) REGJERINGEN til nasjonen.

I noen tilfeller er folkene i nasjonen etterkommerne—barna—til en mann. Nasjonen Tyrkia er etterkommerne til oldtidens Esau, tvillingbroren til Jakob, hvis navn ble forandret til Israel, faren til nasjonen Israel. Før tvillingene ble født, sa Gud til Rebekka, moren deres: «I ditt liv er det to *folk* ...» (1 Mosebok 25:23).

Nå skulle Jesus Messias komme som «PAKTENS budbærer.» Den «gamle pakt» hadde etablert menneskene, Israels barn, som en NASJON eller RIKE av kjødelige *mennesker*, som ble kalt RIKET ISRAEL. Jesus kom som Budbæreren—og bekjentgjorde budskapet om Den NYE pakt, som skal sette opp GUDS barn, som består av Ånd, som Guds Rike!

Slik oldtidens rike Israel, besto av menneskeFAMILIEN til mennesket Israel, slik vil Guds Rike bestå av den *guddommelige* familien til den *guddommelige* GUD!

Og hva har dette å gjøre med «å bli FØDT PÅ NY»? Det har *alt* å gjøre med det!

DANIEL FORUTSA DET

Profeten Daniel skrev om dette Guds Rike. I det andre kapitlet hans, etter fortellingen om Det kaldeiske riket (Babylon), Det persiske riket, Det gresk-makedonske riket med dets fire oppdelinger, og Det romerske riket, som til og med strekker seg

inn i det gjenreiste «hellige Romerriket» som nå utformer seg i Europa, leser vi følgende: «Og i disse kongers dager [de kommende Europeiske forente stater] vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges... Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet» (Daniel 2:44). For å «stå fast i evighet» vil det nødvendigvis være et Rike av UDØDELIGE, ikke dødelige

Det vil være et Rike med VERDENSHERREDØMME!

Det 7de kapittel i Daniel fremstiller det igjen—og viser sammenhengen med å bli «født på ny.» De fire verdensrikene—fra og med Babylon til Romerriket og dets kommende gjenreisning i Europa—er skildret som fire dyr—ville dyr.

DE HELLIGE BLI UDØDELIGE

Versene 17-18: «Disse store dyrene, fire i tallet, er fire konger[riker] som skal oppstå på jorden. Men Den Høyestes *hellige* skal få riket og ha det i eie til evig tid, ja i evighetens evighet.» For å eie det til EVIG TID, må de hellige være UDØDELIGE!

Så førte den babylonske religiøse makta, nå romerske: «krig mot de hellige og overvinne dem, inntil den gamle av dager [Kristus' tilbakekomst] kom. Da ble dommen gitt til Den Høyestes hellige, og tiden kom da de hellige tok riket i eie» (versene 21-22). Les også vers 27.

Kristus' tilbakekomst blir beskrevet slik: «Og den sjuende engel blåste i basunen. Og høye røster ble hørt i himmelen, som sa: Kongedømmet over verden tilhører nå vår Herre og hans Salvete, og han skal være konge i all evighet» (Åpenbaringen 11:15).

Likevel, til tross for dette og mange flere slike skriftsteder, er det mange forførte teologer i dag, som villeder folkene og sier at KIRKEN er Guds Rike! Eller at «Riket» er noe mystisk, overjordisk ingenting «i menneskenes hjerte.»

Jesus sa: «Tiden er fullkommet, og Guds Rike er kommet nær.»

Hva mente Han med det? HVORFOR hadde aldri dette budskapet blitt forkynt tidligere? Svaret krever en forhistorisk bakgrunn.

ENGANG VAR DET FRED PÅ JORDA

Det er ikke populært å nevne eksistensen til en djevel i dag. Men Bibelen betoner sterkt, igjen og igjen, nærværelsen til en virkelig, bokstavelig djevel.

Bibelske åpenbaringer viser at denne Jorda opprinnelig var et FREDELIG og lykkelig sted—et virkelig Utopia. Den ble da styrt av GUDS REGJERING. Den regjeringen vil bli GJENOPPRETTET igjen (Apostlene 3:20-21) av Kristus når Han vender tilbake til Jorda i Guds enestående MAKT og ÆRE!

Men hva skjedde? HVORFOR har vi ikke den regjeringen nå? *Hvorfor* er det ingen FRED på Jorda?

Da Jorda opprinnelig ble skapt, ropte englene av glede! (Job 38:7). Den var vakker. Den var FREDELIG. Den var befolket av engler—ikke av mennesker den gang. Den ble styrt av GUDS REGJERING. Det var en super erkeengel der—en kjerub ved navn Lucifer (som betyr LYSBRINGER)—den ene av to kjeruber hvis vinger strakte seg over selve Guds trone i himmelen. Lucifer var grundig trent i administrasjonen av GUDS REGJERING (Jesaja 14:12-14, Esekiel 28:12-17).

Gud regjerer ved den åndelige loven Sin—en lov som er basert på KJÆRLIGHETENS prinsipp. Kjærlighet, først til Gud ved å underordne seg og være lydige mot Ham, og deretter til skapningene Hans—veien med utstrømmende omsorg for andres ve og vel. Men Lucifers hjerte hevet seg i forfengeligheit, på grunn av hans skjønnhet og store viten. Han gjorde opprør mot Gud, gjorde mytteri, og satte i gang å organisere englene sine til en invasjonshær for å beseire Gud—så han kunne styre hele det uendelige UNIVERSET. Dette diskvalifiserte ham som Jordas hersker. Imidlertid krever selve prinsippet til Guds regjering at herskeren forblir i embetet sitt, *inntil* en etterfølger kvalifiserer seg og blir innsatt i embetet.

Lucifers navn ble forandret til Satan, djevelen. Englene hans ble demoner. Som et resultat av dette universelle opprøret på Jorda, ble det universell ødeleggelse og kaos på Jordas overflate. Gud gjenskapte Jordas overflate på seks dager (1 Mosebok 1), og skapte fauna og flora—og MENNESKET!

DA MENNESKET OPPSTO

Gud formet MENNESKET, ikke etter noe slags dyr, men i Guds

egen lignelse—ikke bestående av ånd som Gud er, men av materielt kjøtt og blod. Det første mennesket, Adam, faren til menneske rasen, lot Satans OPPRØRSKE holdning komme inn i hjertet sitt, og mislykkedes å kvalifisere seg som Satans etterfølger.

Da Jesus ble døpt av Johannes (Markus 1:9-11), gjennomlevde Han det mest gigantiske slaget som noensinne har blitt utkjempet, da Han ble fristet av Satan (versene 12-13).

Jesus hadde kommet for å kvalifisere seg til å ta over etter Satan—å gjenopprette Guds regjering på Jorda, og bringe tilbake VERDENSFRED! Men, som den første Adam hadde gjenomlevd og falt for Satans fristelser, måtte Jesus møte, og overvinne denne diskvalifiserte Satan.

Jesus gjennomgikk denne prøven under de mest prøvende og vanskelige omstendighetene som var mulig. Han hadde blitt tappet for nesten all Sin fysiske styrke, ved å faste i 40 dager og netter—ikke noe mat eller vann! Likevel, nettopp i denne fysiske svake tilstanden, ble Han gjort sterkere ÅNDELIG.

Det er få som noensinne har innsett den enorme kampen som fant sted i den avgjørende prøvelsen. Jesus motsto Satans veldige fristelser. Han gjorde det ved å sitere Skriften og ADLYDE GUD. Under den største prøvelsen som er mulig, *bevist* Han at Han trofast ville adlyde Guds lover, og administrere Guds REGJERING. Så, i den ytterste fysiske svakhet, men i veldig åndelig styrke, beviste Han at Han var Satans Overmann, ved å gi Satan en fyndig befaling om å gå sin vei—og den slagne Satan lusket vekk.

Så (Markus 1:14) etter at Han hadde blitt kvalifisert for den utøvende administrasjonen til Guds regjering på Jorda, kom Jesus til Galilea og sa, som sitert tidligere: «Tiden er fullkommet, og Guds rike er kommet nær» (vers 15).

HVORFOR NYHETENE VAR NYE

HVORDAN var tida fullendt?

HVORFOR hadde Guds Rike da kommet nær—og ikke tidligere?

Ganske enkelt fordi den vidunderlige nyheten om det kommende Guds Rike, ikke kunne bli annonsert FØR etter at en

etterfølger hadde blitt KVALIFISERT til å ta over for Satan som Jorda hersker!

Endelig hadde Guds Rike—GUDS STYRE over Jorda—kommet nær! Endelig var det sikkert, og tida var fullkommet! Den Ene som hadde kvalifisert seg til å styre Jorda, var nå fri til å annonsere Sin kommende regjering!

HVORFOR RIKET ENNÅ IKKE ER SATT OPP

Likevel skulle ikke Jesus *ta over* styret over Jorda med en gang. Det var flere grunner til dette:

1) Gud hadde satt opp en bestemt PLAN, med en bestemt timeplan, for å utarbeide HENSIKTEN HANS her nede! Det var en 7000 års plan med sju tusenårige «dager», som de sju første bokstavelige dagene med gjenskapelsen, var et forbilde på. De første seks av disse tusenåra, ble tildelt mennesket, til å gå sin egen vei, etter sin egen fri vilje (skjønt influert av Satan). De var også, i virkeligheten, tildelt som seks tusenårige «dager», for Satans «arbeid» med å forføre hele menneskeheten, for å bli etterfulgt av en tusenårig «Sabbat», der Satan vil ha en *påtvunget* hvile fra arbeidet sitt med å forføre nasjonene, og Gud vil lære menneskeheten Sin SANNHET!

2) Jesus måtte, i Guds PLAN, først velge og trene disipler til å bli apostler, så de kunne fortsette å proklamere den GODE NYHETEN—og å bli fundamentet for Kirken Hans.

3) Kristus vil bare sette opp en verdensregjering over alle nasjonene på Jorda med en administrasjon av en veltrent og erfaren organisasjon. Erfaringene med de første 6000 åra med mennesker har bevist til det fulle, at menneskene, under Satans innflytelse, er fullstendig ute av stand til å styre seg selv. Regjeringer som menneskene har tenkt ut, har alltid mislykkes med å bringe FRED i verden. Likevel synes det som om menneskene, til og med nå, er uvillige til å innrømme dette faktumet. Menneskene prøver fortsatt, forgjeves, å arbeide for og kjempe for FRED. Og *det* er hvor å bli «født på ny» kommer inn.

Og det er også hvor det å bli «født på ny» har bli sørgelig misforstått og feiltolket! Guds regjering vil bli en GUDDOMMELIG REGJERING, av hellige som har blitt forvandlet til ÅNDELIGE PERSONER, født av GUD! På samme måte som de som er født av men-

nesker er *menneskevesener*, vil de som er født av Gud bli GUDDOMMELIGE VESENER, som har blitt gitt UDØDELIGHET! De skal bli født inn i—entre inn i—arve GUDS RIKE.

RIKET ER EN FAMILIE

Et RIKE er en nasjon som består av mennesker, så vel som REGJERINGEN til den nasjonen. GUDS Rike består av den guddommelige FAMILIEN til Gud. Det ene Vesenet som vi vanligvis tenker på som Gud, er FAREN i den familien.

Kristus er en Sønn av Gud—et medlem av den guddommelige FAMILIEN, akkurat slik vi kan bli det! Den guddommelige FAMILIEN er Guds Rike.

Det er fem RIKER—planteriket, dyreriket, menneskeriket (vi er *ikke* av dyreriket, uansett om feilaktig undervisning sier det motsatte!), engleriket—og Guds Rike!

Gud (hebraisk *Elohim*—et navn i flertallsform, som betyr mer enn en person, former den ENE GUD) sa: «La OSS gjøre mennesker i VÅRT bilde, etter VÅR liknelse.» Vi ble skapt av materielt kjøtt og blod, men i form og skikkelse som Gud, og med SINN som er på et fullstendig annet plan enn dyrehjernen. Menneskefamilien ble skapt slik at vi kan være i stand til å motta Guds Ånd, og bli Hans barn. Dyra ble IKKE skapt slik.

I Guds vidunderlige plan for å utarbeide HENSIKTEN Sin her nede, har Gud satt av tidsperioden mellom da Jesus kom første gang i menneske kjøtt og blod, og Hans andre komme i makt og herlighet, for å kalle ut *noen* til å motta Hans Ånd og bli utdannet og trent åndelig, gjennom Hans Ord, til å styre med Kristus når Han setter opp RIKET Sitt.

FRELSENS KJERNE

4) For at mennesket skal kunne bli forsonet med Gud, kom Jesus også i den uttrykte hensikten å DØ, ved at Han betalte for oss, i vårt sted, dødsstraffen som vi har pådratt oss som straffen for synd. For at vi skal kunne bli gitt gaven med EVIG LIV, var Jesus' oppstandelse fra de døde nødvendig før vi kan motta evig liv.

5) PLANEN krevde at Jesus steg opp til Guds trone i himmelen—tronen til Guds regjering over UNIVERSET—for å bli

Ypperstepresten vår, i disse åra med trening og åndelig utvikling av arvingene til Gud, som vil bli brukt i den utøvende administrasjonen til Guds regjering, når Kristus *setter* opp den regjeringa over Jordas nasjoner.

6) Jesus kunne ikke innsette Seg Selv inn i det embetet mens Han fortsatt var her på Jorda i menneskelig form. Det var nødvendig for Ham, slik det blir forklart i liknelsen om pundene (Lukas 19), å reise til himmelen for å *motta* autoriteten over Riket fra Gud (Faren)—og å bli **KRONET!** Kroningsseremonien vil finne sted i himmelen ved Guds trone, *før* Kristus vender tilbake i **MAKT** og **HERLIGHET!**

7) Så må Han vende tilbake i all den **MAKTA** og **HERLIGHETEN** og suverene autoriteten for å **STYRE!**

Dette er grunnene til at ikke Jesus, den gangen, øyeblikkelig satte opp, eller etablerte Guds Rike!

Men ikke engang Jesus' egne disipler synes aldri å forstå at Han ikke ville sette opp Guds Rike øyeblikkelig. Det er menneskelig å ønske ting **NÅ!**

HVORFOR JØDISKE LEDERE HATET BUDSKAPET

De jødiske lederne på Jesus' tid, trodde også at Han forkynte en regjering som ville bli satt opp øyeblikkelig—å styrte Romerriket, som da styrte Judea som en vasallstat.

En av disse jødiske lederne var en mann med navnet Nikodemus. Han var en fariseer, og fariseerne var fiendtlige mot Jesus, på grunn av dette nye evangeliet. Nikodemus ønsket imidlertid å møte denne forunderlige Budbæreren og diskutere det med Ham. For å unngå kritikk fra kollegaene sine, kom han til Jesus om natta.

«Vi vet,» sa han, « at du er en lærer kommet fra Gud.»

Dette «vi» antyder at fariseerne kjente til den guddommelige identiteten til Budbæreren, og kilden til budskapet Hans. Men de var «**NÅ**» folk, og var opptatt av å beskytte statusen sin som ledere under den romerske regjeringen, ikke av å motta åpenbaringer fra Gud.

Judea var en vasallstat, under styret til romerne. Romerne var gløgge nok til å tvinge jødiske ledere til å administrere de

fleste av detaljene i regjeringen, under høyere romerske offiserer. Selvfølgelig ble det romerske styret beskyttet av okkuperende militærstyrker. Dette systemet gjorde livet veldig tiltrekkende for de jødiske underleiderne—en status verdt å beholde.

Jesus oppfattet med en gang betydningen av orda til Nikodemus. Budskapet Hans var den gode nyheten om den kommende VERDENSREGJERINGEN TIL GUD—det er, GUDS RIKE—Guds REGJERING.

Disse jødiske lederne fryktet det budskapet. Jesus var av deres egen rase—en jøde. Hvis de ikke sto imot Ham, fryktet de at de ville bli berøvet makta si, og kanskje bli drept som revolusjonære som truet med å styrte den romerske regjeringen. Og fariseerne trodde at Jesus forkynte en *øyeblikkelig* overtagelse av det styret!

IKKE AV DENNE TIDSALDEREN

Derfor sløste ikke Jesus med ord. Han gikk rett til sakens kjerne—Guds Rike er *ikke av denne* verden—denne tida—denne tidsalderen—men av MORGENDAGENS VERDEN—en annen og etterfølgende TIDSALDER. Ikke bestående av mennesker, men av udødelige—GUDSFAMILIEN!

Så Jesus sa: «Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike» (Johannes 3:3).

Vennligst legg nøye merke til at—«født på ny» har en avgjørende sammenheng med Guds Rike—med det FAKTUMET at det ikke er av denne tida—denne tidsalderen. Og—jeg gjentar—Jesus' evangelium—budskapet Hans—*var* Guds Rike.

Men Jesus' skarpe åpningsreplikk gjorde Nikodemus forvirret. Religiøse ledere, og hundrevis av kirkesamfunn og sekter som er bekjennende kristne, er forvirret og forførte! Dagens svermere gir imidlertid saken en annen vri enn det Nikodemus gjorde.

Nikodemus *forsto* klart hva det betydde å bli *født*. Han visste at det betyr å bli forløst fra morens liv. Det betyr å bli født inn i VERDEN. Dagens religiøse ledere legger an annen betydning inn i det! Det Nikodemus ikke kunne forstå var *hvordan*—på hvilken måte—noen kunne bli født PÅ NY! Og selvfølgelig, fordi han var uomvendt, kunne han bare tenke seg enda en *fysisk* fødsel. Men han *visste* hva det betydde å bli *født*!

FØDT SOM MENNESKE EN GANG TIL?

Han spurte undrende: «Hvordan kan et menneske bli født når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og bli født?» (vers 4). Han var ikke forvirret om hva det betydde å bli født. Det Nikodemus ikke kunne forstå var *en fødsel til*. Han trodde at Jesus snakket om å bli født som *menneske* en gang til.

Han var ikke i stand til å forstå noe annet enn en *fysisk* fødsel til—sinnet hans kunne ikke *oppfatte* åndelige ting.

Nå hadde Jesus gjort det klart at Guds Rike er noe som kan sees—men ikke før, eller MED MINDRE, en er «født på ny.» Ikke i løpet av denne *fysiske levetida!* Guds Rike er også, vers 5, noe man kan *entre inn i*—men ikke før man er født PÅ NY—en annen og helt annerledes fødsel.

Så Jesus kom raskt til poenget—at Guds Rike ikke er av det nåværende menneskelivet i den nåværende verden—det er ikke av denne TIDA—denne nåværende levealderen—eller tidsalderen. Det er en etterfølgende tidsalder—og et kommende liv.

Her er kjernepunktet som forklarer det hele: Jesus sa:

«Det som er født av kjødet, ER kjød, og det som er født av Ånden, ER *ånd*» (vers 6).

Mennesket er nå kjød—menneskelig. Det består av MATERIELL SUBSTANS. «Støv er du,» sa Gud til Adam, «og til støv skal du vende tilbake.» Igjen: «Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel» (1 Mosebok 3:19 og 2:7).

DE SOM ER FØDT PÅ NY, VIL VÆRE ÅND

Men, sa Jesus klart, når man er født av Ånden VIL MAN VÆRE ÅND! Se selv! Les det i din egen Bibel.

Guds Rike vil bestå av ÅNDELIGE VESENER—ikke av mennesker!

Når man blir født av et kjødelig menneske, blir en født fra morens liv inn i *denne* verden. Når man blir født av Ånden, vil man bli født fra Guds KIRKE (fysisk) inn i Guds RIKE (et Rike av ÅNDELIGE VESENER)!

Mennesket BESTÅR nå av kjøtt og blod—materiell substans—stoff.

Når det blir FØDT PÅ NY, vil det VÆRE ånd—et ÅNDELIG VESEN, ikke lenger et menneske. Det vil BESTÅ av ånd—av åndelig sammensetning—med iboende liv—med selvpoppbyggende liv—ikke lenger eksistere ved å puste inn luft og blodsirkulasjon.

Jesus sa, om den kommende tidsalderen, da Guds Rike vil styre verden—det neste LIVET: «For i oppstandelsen verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er *som* Guds engler i himmelen ...» (Matteus 22:30). Ekteskap er en fysisk, kjødelig forbindelse. I tidsalderen til Guds Rike—når vi er født på ny—vil vi VÆRE ånd, ikke kjød. Født av Gud som ÅNDELIGE VESENER, ikke lenger mennesker. Engler er ånder—bestående av ånd (Hebreerne 1:7). Jesus sa ikke at vi skal bli til engler—men SOM engler—kjønnsløse og bestående av ÅND. Engler er åndelige vesener—skapt slik—men ikke unnfanget og FØDT av Gud som Guds egne fødte barn. Vi skal derfor bli mye høyere enn engler!

Jesus forklarte dette nærmere for Nikodemus: «Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden» (Johannes 3:8).

Du kan ikke se vind. Vind sammenliknes med ånd. Den er USYNLIG. Det er grunnen til at dødelig KJØD, slik vi er nå, ikke kan SE Guds Rike. De som arver det, vil være ånd—vanligvis usynlig for øynene til de som fortsatt er mennesker.

ENERGIEN TIL EN ATOMBOMBE?

Jesus sammenlignet også KRAFTA til en som er født av Ånd, med krafta til vinden. En forsker ved U.S. Værmeldingsselskap, Dr. j. Murray Mitchell, jr., en klimatolog, sa at energien i en vanlig orkan er mye større enn en slik atombombe som ødela Hiroshima. Jeg er sikker på at ikke noe menneske som erklærer at de har blitt «født på ny», er i stand til å framvise selv en liten brøkdell av den slags energi. Men—som jeg skal vise i dette heftet, når man blir ånd, vil man ha den slags KRAFT!

IKKE MENS MAN ER KJØTT OG BLOD

Apostelen Paulus gjorde det klart at Guds Rike er noe som et

menneske kan ARVE, men ikke i DENNE TIDSALDEREN—ikke mens man består av legemlig kjød. Han kan, nå, bare bli en som SKAL ARVE, ikke en som ALLEREDE har arvet!

«Men det sier jeg, brødre: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. Heller ikke skal forgjengelighet arve uforgjengelighet» (1 Korinterne 15:50).

Like før dette verset hadde Paulus gjort det veldig klart: «Det første mennesket var av jorden, jordisk [menneske]. Det andre mennesket er av himmelen [et guddommelig GUD vesen]» (vers 47).

Det var dette Jesus sa til Nikodemus. Han var av jorda, jordisk—menneske—han var kjød, ikke ånd. Han var født av kjød, så det var det han var—KJØD. Når en blir født av Ånden, vil en VÆRE ånd. Paulus forklarer den samme sannheten her.

Men vi kan ikke BLI ånd i denne nåværende tidsalderen.

DET ER ET TIDSELEMENT ANGÅENDE DETTE Å BLI FØDT PÅ NY!

Fortsett nå i 1 Korinterne 15: «Som den jordiske var, slik er også de jordiske ...» (vers 48). Det er nøyaktig det som Jesus forklarte til Nikodemus. Han var født av kjødet—han VAR kjød. Han var født av jorda—han VAR jordisk. Og det er vi alle! Og, samme verset: «... Og som den himmelske er, slik skal også de himmelske VÆRE.» Men NÅR, for oss mennesker? Ikke i dette livet!

Neste vers: «Og likesom vi har båret bildet av den jordiske, så skal vi også [framtid—oppstandelsen] bære bildet av den himmelske» (vers 49). På samme måten som vi nå er kjød, skal vi bli ÅND—i oppstandelsen. Det er da vi skal bli «FØDT PÅ NY»—når vi skal se, entre inn i, Guds Rike—når vi ER ånd—i oppstandelsen!

«Men det sier jeg, brødre: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. Heller ikke skal forgjengelighet arve uforgjengelighet. Se, jeg sier dere en hemmelighet. Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli *forvandlet*, i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi [som lever da] skal bli *forvandlet*» (versene 50-52). Der er TIDSPUNKTET når vi kan bli født igjen—når vi kan se, entre inn i, arve Riket—når vi kan bli «FØDT PÅ NY»—og IKKE FØR!

HVORDAN BLI FORANDRET NÅR FØDT PÅ NY

Hvordan skal vi bli forandret? De neste orda gir svaret!

«For det forgjengelige»—kjød som vi er nå—«må bli ikledd uforgjengelighet»—ånd—det som er født av Gud *er* ånd—«og dette dødelige må bli ikledd udødelighet»—bli forvandlet fra kjøtt og blod til ånd!

Før vi er født på ny, kan vi ikke *se* Guds Rike (Jesus til Nikodemus, Johannes 3:3).

Før vi er født på ny, kan vi ikke *entre inn i* Guds Rike (Jesus til Nikodemus, Johannes 3:5).

Før vi ikke lenger er kjøtt og blod, men *forvandlet* til ÅND, kan vi ikke *entre inn i* Guds Rike (Jesus til Nikodemus, Johannes 3:6-8).

Mens vi fortsatt er kjøtt og blod (slik Nikodemus var og vi er), kan vi ikke *arve* Guds Rike (Paulus til Korinterne, 1 Korinterne 15:50).

Før oppstandelsen, ved Kristus' komme, skal vi ikke bli forvandlet fra forgjengelig kjøtt til uforgjengelig ÅND (Paulus—1 Korinterne 15: 50-53 og versene 22-23).

Før oppstandelsen, kan vi derfor ikke *se, entre inn i, eller arve* Guds Rike. VI KAN IKKE BLI FØDT PÅ NY FØR OPPSTANDELSEN!

**NÅ KOMMENDE ARVINGER
—ENNÅ IKKE ARVET**

Mens vi er i vår nåværende status, født av kjøtt og bestående av kjøtt og blod, kan vi ikke se, entre inn i, eller arve Guds Rike. Legg nå merke til statusen til virkelig omvendte kristne, i dette livet—denne verden:

«... Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til» (Romerne 8:9). Med mindre man har mottatt den Hellige Ånd, og denne Ånden er i en, er man ikke en kristen. Å slutte seg sammen med en kirke gjør en ikke til en kristen. Det gjør imidlertid å motta og følge Guds Ånd!

**HELLIG ÅND ENTRER INN BLIR
SAMMENLIGNET MED
SÆDCELLEN ENTRER EGGCELLEN**

Men se nå hvordan Guds Ånds inntreden og opphold i en kan sammenlignes med den fysiske sædcellen som befrukter eggcellen—overføring av evig åndelig liv, for senere å produsere—

frambringe—en ÅNDELIG PERSON! En befruktet eggcelle—et embryo—er IKKE en *født* menneskeperson. Liv fra faren har blitt overført i det—han har befruktet det—men hverken embryo eller foster er ENNÅ en person som er *født*. På samme måte er et Åndsunnfanget mennesket *ennå* ikke en ÅNDELIG PERSON eller VESEN, som Jesus sa det skal bli *når* det er født på ny!

Fortsett: «Men dersom hans Ånd som reiste Jesus opp fra de døde, bor i dere, da skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også levendegjøre deres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i dere» (vers 11).

FORSTÅ DETTE! Det er en direkte sammenlikning mellom å ha blitt født av kjød, og å bli født IGJEN av Gud. Jesus sa at det som er født av kjød *er* kjød—et født *menneske*. Det som er født av Ånden (Gud) *er* ånd—en født ÅNDELIG PERSON!

Et dødelig menneskes liv *begynner* når en sædcelle fra farens legeme befrukter—overfører fysisk LIV til—et egg (eggcelle) i moren. Dette er øyeblikket når faren avler eller befrukter. Han «bærer ikke fram»: moren gjør det, senere. Hans del i den PROSESSEN som til slutt leder til fødsel, er da *gjort*. MEN DET ER ET TIDSELEMENT involvert i dette. På den TIDA, ved unnfangelsen, har fødselen (forløsningen) ENNÅ ikke funnet sted.

Det er nødvendig å gi denne forklaringen på dette tidspunktet, fordi den populære villedingen til en forført tradisjonell «kristendom» er å hevde at når en «mottar Kristus»—eller når en først mottar Guds Hellige Ånd til å bo i en, er en allerede «FØDT PÅ NY.»

Så, legg først merke til det fysiske forbildet og sammenlikningen.

TIDSELEMENTET

Det er et TIDSELEMENT i menneskelig formering. Fra befruktningen—*avlingen*, som er farens del—til å *bli gravid*, som er morens del—til FØDSELEN, eller *nedkomsten*, eller bli forløst fra morens liv, er et TIDSELEMENT på ni måneder.

Den ni måneders perioden blir kalt for *svangerskapet*. Etter unnfangelsen, blir det befruktete *egget* nå kalt et *embryo*. Noen få måneder senere, blir det kalt et foster. Men *i løpet av* denne ni måneders *svangerskapsperioden*, snakker vi ikke om at embryo/

fosteret har blitt *født*. Det er i PROSESSEN mot fødsel. Det er foreldrenes barn. Men det er da foreldrenes *ufødte* barn. Faren har allerede befruktet det—avlet det. Men moren har ennå ikke *født* det. Likevel er det, under svangerskapsperioden, det *ufødte* barnet til dets foreldre.

Angående å bli «født på ny,» begynner PROSESSEN med denne fødselen når Guds guddommelige ÅNDELIV blir overført til oss ved den Hellige Ånd, fra selve Guds PERSON, idet den entrer inn for å bo i oss.

Gjenta fra Romerbrevet 8: «Men dersom hans Ånd som reiste Jesus opp fra de døde, bor i dere, da skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også levendegjøre [forvandle til uøddeleg ånd] deres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i dere» (vers 11). Dette beskriver den samme tingen som blir forklart i 1 Korinterne 15:50-53, oppstandelsen.

Jeg ønsker å gjøre dette krystallklart. Det er millioner av oppriktige bekjennende kristne, som tror at de er «født på ny» når de bekjenner Kristus (eller mottar Hans Hellige Ånd). Det som faktisk skjer er dette:

KIRKEN VÅR MOR

Når en mottar den Hellige Ånd, etter omvendelse, tro og dåp, setter Guds Ånd en inn i—døper en inn i—Guds Kirke. Kirken blir kalt Kristus' legeme. Så leser vi: «For med én Ånd ble vi alle døpt til å være et legeme...» (1 Korinterne 12:13).

Videre, Kirken blir også kalt «Jerusalem der oppe», eller «det himmelske Jerusalem» (Hebreerne 12: 22-23). Legg nå merke til, i Galaterne 4:26: «Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor.»

Analogien er denne: Når vi blir unnfanget av Gud Far ved at vi mottar Hans Hellige Ånd, blir vi satt inn i Kirken, som under denne svangerskapsperioden er MOREN vår.

Fosterets kjødelige mor har funksjonen å gi fysisk føde til det ufødte barnet i hennes liv, så det kan utvikle seg og vokse fysisk. Hun bærer det også der hvor hun kan beskytte det best imot fysiske skader eller støt, inntil nedkomsten—forløsningen fra hennes liv.

Den åndelige moren—Kirken—har blitt pålagt å «fø min flokk» (1 Peter 5:2—KJV) gjennom det presteskapet som Gud

har satt inn i Kirken «for at de hellige kunne bli gjort i stand til prestetjeneste, til oppbyggelse av Kristi legeme, inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham ...» (Efeserne 4:11-13). Akkurat som menneskefosteret utvikler seg og vokser fysisk i løpet av svangerskapsperioden FØR fødselen, så må vi, etter at vi har blitt unnfanget ved Guds Ånd, utvikle oss og vokse ÅNDELIG FØR vi blir født.

Men ikke bare må Kirken fø medlemmene med Guds Ord—åndelig føde—men også beskytte disse unnfangede, men ennå ufødte barna til Gud, fra åndelig skade, nettopp slik det neste verset viser: «for at vi ikke lenger skal være umyndige og la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind ved menneskers spill, ved kløkt i villfarelsens listige knep» (vers 14).

Og da, når tida for oppstandelsen er inne, skal vi i Kirken—den åndelige moren—bli FØRLØST fra henne, og bli født inn i—brakt fram inn i—Riket—FAMILIEN til Gud som består av ånd.

GUDS SØNNER NÅ

Nå videre: «For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn» (Romerne 8:14). Det ufødte barnet i morens liv er barnet til dets far og mor, selv om det ennå ikke er født—forløst fra morslivet. På samme måte er vi, hvis Guds Ånd er i oss—hvis vi blir ledet av Guds Ånd—Guds barn. På *denne tida* er vi i *svangerskapstilstand*, ennå ikke *nedkomst*. Og bare KOMMENDE ARVINGER. Har ennå ikke arvet!

Forsett: «Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, for at vi også skal [framtid—i oppstandelsen] herliggjøres med ham» (vers 17).

Se nå hvordan dette skriftstedet angir oppstandelsen til herlighet—når vi skal BLI ånd—som en FØDSEL!

«For skapningen venter og lengter etter at Guds barn skal bli åpenbart»—det er tida når Kristus kommer for å regjere, og for oppstandelsen til (bli født som) å bestå av ånd—«skapningen skal bli frigjort [en fødsel] fra trelldommen under forgjengeligheten, og nå fram til Guds barns frihet i herligheten. For vi vet at hele skapningen til denne stund sukker sammen og *stønner sammen som i veer*» (versene 19-22).

Hvordan kunne det være klarere?

Her er en annen sammenligning: Vi skal bli forløst fra *denne verden* (Kirken er *i*, men ikke *av*, denne verden) inn i den herlige MORGENDAGENS VERDEN og Rike som skal styre den.

SKAPNINGEN venter på tida for Kristus' komme, oppstandelsen, og Guds Rike. Fordi skapningen *skal bli FORLØST* fra forgjenglighetens trelldom. Ikke forløst nå—SKAL BLI—ved tida for oppstandelsen! Selv om dette ikke direkte viser til at *vi* skal bli født på ny, ER det en direkte sammenligning med FØDSELEN til et barn som blir FORLØST fra dets mors liv.

Oppstandelsen—tidspunktet når vi blir forvandlet til å BLI ånd og til å ARVE Riket, vil bli en tid med FORLØSNING FRA trelldommen fra forgjengelig kjød og fra denne SYNDENS verden—EN VIRKELIG FØDSEL!

KRISTUS FØDT FOR ANDRE GANG VED OPPSTANDELSEN

Fortsett i Romerne 8: «For dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønnens bilde, for at han [Jesus] skulle være den *førstefødte* blant mange brødre» (vers 29).

Sammenlign nå med Romerne 1: 3-4: «om hans Sønn, han som etter kjødet er kommet av Davids ætt, og som etter hellighets Ånd er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde...»

Jesus var, i menneskelig legeme—den første fødselen Hans—en etterkommer av David, og, ble ved oppstandelsen fra de døde (født PÅ NY)—Guds Sønn, nå ikke lenger et menneske, men bestående av ÅND—et åndelig vesen. Slik ble Han den FØRSTE som ble FØDT på en slik måte, av mange brødre som *skal bli FØDT PÅ NY*, på det tidspunktet for oppstandelsen av de som hører til Kristus.

Selvfølgerlig forstår vi, og det gjorde også Paulus da han skrev dette som står ovenfor, at Jesus var Guds Sønn, også da Han var et menneske i kjøtt og blod. Han ble avlet av Gud selv om Han ble *født av* en kvinne som var *et menneske*. Men dette er sammenligningen av de to fødslene—den ene fra jomfruen Maria, som var en etterkommer av mennesket David—den andre, ved

oppstandelsen Hans til herlighet, som Guds Sønn ved oppstandelsen, på samme måte som vi kan bli det.

Dette innebærer ettertrykkelig IKKE at Jesus var en synder, som trengte frelse. Han var foregangsmannen, som satte et eksempel for oss, slik at vi også, kan bli FØDT av Gud.

**NÅR VI BLIR FØDT PÅ NY,
HVORDAN SKAL VI SE UT?**

Når vi er født på ny, hvordan skal vi se ut?

Her er svaret: «Men vi har vårt hjemland i himmelen. *Derfra* venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal *forvandle* vårt fornedringslegeme [KJØD] og gjøre det likt med sitt herlighetslegeme ...» (Filipperne 3:20-21). Og hvordan ser Kristus' herlige legeme ut? Hans øyne er som en ildslue—Hans ansikt som sola når den skinner i sin kraft (Åpenbaringsboken 1:14-16).

**EN TID DA MAN ER UNNFANGET,
MEN IKKE FØDT ENNÅ**

Slik viser skriftsted etter skriftsted—analogi etter analogi—sammenlikning etter sammenlikning—at å bli FØDT av Gud er en PROSESS, som det er involvert et tidselement i. Akkurat på samme måten som å bli født av et menneske er en *prosess*.

På det *tidspunktet* når faren *befruktet* og moren blir *gravid*—når sædcellen og eggcellen forenes—blir det befruktete egget et *embryo*. Men det er ennå ikke forløst fra morslivet—ikke *født* ennå! Og det vil ikke bli før om ni måneder. Et svangerskap er *under utvikling*. Likevel er det foreldrenes ufødte barn i denne perioden med fysisk utvikling og vekst.

På samme måte blir et menneske Guds sønn, på det *tidspunktet* når den Åndelige Faren, Gud, befrukter et menneske med Ånden (det åndelige motstykket til den fysiske *sædcellen*)—den Hellige Ånd. Det er allerede en *sønn* av Gud.

Men det er fortsatt et menneske—er fortsatt legemlig kjøtt og blod. Det må gjennomgå en periode (inntil døden, oppstandelsen) med åndelig utvikling og vekst. Det er i *svangerskaps*-perioden i PROSESSEN mot å bli født. Det er i Guds KIRKE, men Kirken er *ikke* Guds RIKE.

Kirken består av *mennesker*, barn av Gud i *kjøtt og blod*. Og, kjøtt og blod kan ikke se, kan ikke entre inn i, kan ikke arve Guds Rike. Guds Rike består av åndelige barn av Gud. Det Åndsunnfangede mennesket i Kirken er i *prosessen* mot å bli født av Gud, MEN det har ennå ikke entret inn i Guds Rike. Det har ennå ikke blitt FØDT av Gud.

Det er i *svangerskapsperioden mot* åndelig FØDSEL, men ennå ikke FØDT av Ånden. Det må ennå utvikle seg og vokse veldig mye—for å erverve seg de åndelige *karaktertrekkene* til Gud.

KRAFT STØRRE ENN VINDENS ENERGI

Det er et annet avsnitt som nesten ingen forstår, som åpenbarer et forbløffende, *oversanselig* potensial!

Det begynner i Hebreerbrevet 2, vers 6. Men legg først merke til hva det står om Kristus i kapittel 1: «Etter at Gud ... har han nå i disse siste dager talt til oss gjennom Sønnen. Ham har han satt som arving til *alle ting* [Moffat og andre, *universet*]. Ved ham har han også skapt verden. Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer alle ting ved sin krafts ord...» (Hebreerne 1.1-3). ALL MAKTTIL i himmel og på jord (Matteus 28:18), har blitt gitt til Kristus. Han er nå Sjefsutøveren i Guds regjering av UNIVERSET.

Begynn nå med Hebreerne 2:6; et sitat fra Salmene 8:4-6: «Hva er et menneske, at du kommer ham i hu?»

Ja, hvorfor skulle den store Gud være opptatt av oss dødelige? HVORFOR plasserte Han oss her på Jorda? Hva er HENSIKTEN med liv—hva er det oversanselige potensialet vårt? Det er så langt over noe du har tenkt på eller forestilt deg, at det synes å være utrolig overveldende!

Kan du tro på det? Er du villig til å tro det som nå blir så klart erklært? Her kommer det forbløffende svaret, som begynner i vers 7: «For en kort tid stilte du ham lavere enn englene...» Fortsett: DNB-1930: «med ære og HERLIGHET kronte du ham [kongeverdighet], og satte ham over dine hendes gjerninger»—det er, Guds skapelse. Fortsett:

ENNÅ IKKE UNIVERSET

«ALT [Moffat: UNIVERSET] la du under hans føtter. For da han la

ALT under ham, *holdt han ikke noe tilbake* som han ikke underla ham ...». Kan du fatte det? Hele dette enorme, endeløse UNIVERSET! Men det er for Guds FØDTE sønner. Menneskene er ikke FØDT ennå—bare unntatt Kristus! Fortsett: Her kommer svaret:

«... ENNÅ [på dette nåværende svangerskapsstadiet] ser vi IKKE at alt [universet] er ham underlagt» (vers 8).

Men hva er det vi kan se NÅ?

«... JESUS ... kronet med herlighet og ære ...» (vers 9). Ja, som det ble åpenbart i kapittel 1, har Jesus allerede blitt gitt utøvende myndighet over Guds regjering—Guds Rike—over hele UNIVERSET! Han vil bare tillate Satan å fortsette virksomheten sin på denne Jorda med å forføre, *inntil* Kristus' tilbakekomst, da tida kommer for oss til å arve og ta i besittelse regjeringa på JORDA.

«For det sømmet sig for ham [Jesus] for hvis skyld alt er til, da han førte mange barn til HERLIGHET, gjennom lidelser å fullende deres frelses høvding [leder—eller forløper, pioner—den Ene som har gått før oss, og som vi følger etter]. For både den som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én; derfor skammer han sig ikke ved å kalle dem *brødre*» (versene 10-11—DNB-1930).

KRISTUS DEN FØRSTEFØDTE AV MANGE

Vi er, som tidligere sitert, Guds arvinger, og medarvinger—som BRØDRE—med Kristus. Han har gått i forveien, gjennom en oppstandelse, til HERLIGHET som pioneren!

Han er den førstefødte blant mange brødre! Han har ARVET «alt»—UNIVERSET! Vi er fortsatt kommende arvinger—fortsatt i svangerskapsperioden i prosessen med å bli FØDT av Gud. Jesus er nå Ypperstepresten vår—som har overoppsyn med den åndelige utviklinga vår, idet Han forbereder oss til å bli konger og prester, å regjere *sammen med* Ham!

De første tusen åra skal vi regjere PÅ JORDA. For Han «gjorde dem til et kongerike og til prester for vår Gud. Og de skal herske som konger på jorden» (Åpenbaringen 5:10).

DE FØRSTE TUSEN ÅRA

I de første tusen åra, skal Jesus regjere fra tronen til den jordiske stamfaren sin, DAVID, i Jerusalem (Jesaja 9:6-7). Og: «Den som

seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. Han skal styre dem med jernstav...» (Åpenbaringen 2: 26-27). Men hvordan og hvorfra skal vi regjere?

Jesus sa, igjen: «Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone [i Jerusalem], likesom jeg og har seiret og har satt meg[nå] med min Far på hans trone» (Åpenbaringen 3:21).

Når vi er FØDT av Gud, skal vi BLI ånd, ikke lenger menneskelig kjøtt og blod. Vi skal bli gitt MAKTT! Som Daniel åpenbarer, de hellige skal ta rikene til Jordas nasjoner, og STYRE dem—i de første tusen åra.

Og ... etter det? Avsnittet i Hebreerne 2 viser at da, under Kristus, skal vi bli gitt makt til å styre hele dette enorme universet—bokstavelig talt ALT. For det er makt som har blitt gitt til Kristus, og vi er medarvinger, som VIL ARVE sammen med Ham.

ALL MAKTT—UNIVERSET

Folk flest har oversett mange dyptgripende uttalelser i Bibelen uten å erkjenne deres enorme betydning!

La meg gi den noen få eksempler. Spør deg selv om du noen gang har erkjent den sanne betydningen av disse uttalelsene i Guds ord?

Matteus 28:18: «Og Jesus trådte fram, talte til dem [etter at Han hadde stått opp] og sa: Meg er gitt ALL MAKTT i himmel og på jord!»

Matteus 11:27: Jesus sa: «ALT[hele universet] er overgitt meg fra min Far...»

Johannes 3:35: «Faderen elsker Sønnen, og ALT har han gitt i hans hånd.»

Johannes 13:3: I løpet av den siste Passover: «Jesus visste at Faderen hadde gitt ALT i hans hender, at han var utgått fra Gud og gikk til Gud.»

Johannes 16:15: «ALT DET som Faderen har er mitt ...»

1 Korinterne 15:27-28: «For ALT har han [Faren] lagt under hans føtter. Men når han sier at ALT er underlagt ham, da er det klart at han som la ALT under ham, er unntatt. Men når ALT er underlagt ham, da skal også Sønnen selv underlegge seg ham som la ALT under ham, for at Gud skal være alt i alle.»

Og—utrolig, men likevel sant!—vi, i Kristus, blir gjort til medarbeider med Kristus i dette ytterst suverene styret.

Tilfeldigvis indikerer 1 Korinterne 15:27-28, sammen med versene 22-26, at vårt styre over universet, vil følge etter det tusenårige styret på Jorda.

MÅ VOKSE I LØPET AV SVANGERSKAPET

Menneskelivet *begynner* med det som Bibelen kaller for «forgjengelig sæd»—fysisk, mannlig sæd. Guddommelig liv *begynner* med det som er uforgjengelig—Guds Hellige Ånd som entrer inn i en person—et menneske. Men slik det menneskelige embryo må vokse til det blir et foster, som igjen må vokse til det øyeblikket, når det blir født inn i menneskefamilien, slik må den kristne, som det guddommelige livet har begynt i med Guds *uforgjengelige* Ånds gave, vokse mot det fullkomne for å bli født inn i GUDSFAMILIEN. Det vil *da* være perfekt, og ute av stand til å synde.

Peter gir en analogi om dette: «Bli født på ny...» (1 Peter 1:23-24). *Bli*—være i prosessen med—ennå ikke har *blitt*—ennå ikke en udødelig person—men *bli* «født på ny, ikke av forgjengelig sæd, men av uforgjengelig...» (Andre oversettelser bruker uttrykket «unnfanget»). *Gresk: annagennao*—å unnfange på ny (Young). Peter viser her til prosessen som har *begynt* i oss, ved Guds uforgjengelige Ånd—*ikke* slik menneskelivet vårt ble unnfanget av fysisk menneske sæd. Peter viser her at Guds Ånd er uforgjengelig «sæd», som innga tilstedeværelsen av evig liv i oss. Fortsett: «ved Guds ord, som lever og blir i oss for alltid.»

Peter fortsetter i kapittel 2: «Legg derfor... Som nyfødte barn...» (versene 1-2). Ikke at vi allerede *er* født som *perfekte*, guddommelige personer, som har entret inn i og arvet Guds Rike. Han sammenligner den kristnes åndelige «svangerskapsperiode» til veksten til en nyfødte, fysisk menneskebaby simpelthen fordi det ville virkelig vært klossete å sammenligne det med et fysisk embryo eller foster. Han sier ikke at vi allerede *er fødte* babyer i Guds Rike—men *som*—eller *lik* nyfødte menneskebabyer. Det er en *analogi*, som Webster sier er en sammenligning eller «likhet mellom to ting... som *ikke* består av *tingene selv*, men av to eller flere egenskaper, omstendigheter eller effekter.»

Peter viser simpelthen til at, *slik* en nyfødt menneskebaby må bli næret og VOKSE fysisk (det må også for så vidt, det ufødte fosteret gjøre), slik må kristne vokse åndelig. Fortsett: «... lengte etter den uforfalskede åndelige melk, for at dere ved den kan VOKSE til frelse» (vers 2). Paulus benevnte det «til manns *modenhet*» (Efeserne 4:13)—ute av stand til å synde. Når vi er født på ny, skal vi ikke være hjelpeløse åndelige BABYER, men perfekte, åndelige vesener som *ikke er i stand* til å synde. Denne kristne VEKSTEN, er i åndelig karakter og kunnskap, i dette nåværende livet som menneske. *Slik* en fysisk baby må vokse *fysisk*, slik må vi vokse i åndelig kunnskap og karakter i livet som kristne (se 2 Peter 3:18) for å bli PERFЕКTE, noe vi aldri vil oppnå FØR vi er født som åndelige *vesener*.

SAMMENLIGNINGEN

I løpet av livet vårt som omvendte kristne, er vi allerede Guds barn, selv om vi ennå er ufødte. Vi har i oss tilstedeværelsen av EVIG LIV gjennom den Hellige Ånd—Åndelig liv—guddommelig liv—MEN, bare fra og gjennom GUD. Vi har ennå ikke noe evig liv *iboende* i oss—av *oss selv*, uavhengig av Gud! Og, VI KUNNE MISTE DET—bli abortert!

Dette kan sammenlignes med det ufødte, fysiske fostret i svangerskapsperioden. Det har menneskeliv—men bare gjennom navlestrengen og FRA moren—IKKE uavhengig liv av seg selv. Og det kan bli abortert!

Dette blir så klart framstilt i Bibelen, i 1 Johannes 5:11-12: «Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, og *dette liv er i hans Sønn.*» Det er IKKE *iboende* i oss. Nå i dette livet har vi ikke FØDT liv i oss selv, uavhengig av Ham. Kontakten vår med Ham gjennom Ånden Hans, er den navlestrengen som vi mottar evig liv *fra Ham* gjennom. Fortsett i vers 12: «Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.» Hvis en er *avskåret* fra Kristus, har en IKKE evig liv.

En menneskebaby som er FØDT, har menneskeliv *i seg selv*—uavhengig av moren. DET DEFINERER FORSKJELLEN MELLOM DET Å VÆRE UNNFANGET OG DET Å VÆRE FØDT! Den eneste forskjellen er, at i det kristne livet blir vi matet og beskyttet ved og gjennom den åndelige moren—Kirken, mens det virkelige livet

vårt kommer inn i oss gjennom og fra GUD. Men når vi er FØDT igjen, av Gud, skal vi ha EVIG LIV IBOENDE I OSS—av oss selv! Vi er IKKE i den tilstanden nå!

HVORDAN JESUS VAR DEN ENESTE UNNFANGEDE SØNNEN

Kong David av Israel hadde Guds Hellige Ånd. Da han ba om tilgivelse etter utroskap med Batseba og mordet på Urias, ba han inntrengende: «Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg! Kast meg ikke bort fra ditt åsyn! Ta ikke din Hellige Ånd fra meg!» (Salmene 51: 12-13).

Profetene hadde mottatt Guds Hellige Ånd. Peter skrev: «... hellige Guds menn talte drevet av Den Hellige Ånd» (2 Peter 1:21). De kunne ikke ha blitt kalt «hellige menn» med mindre Guds Ånd var inne i dem.

Abraham, Isak og Jakob vil være i Guds Rike. Jesus sa det. Derfor »bodde Guds Ånd i dem»—de var unnfanget av Gud—MEN DE VAR IKKE FØDT AV GUD—for Jesus er den *førstefødte* av mange brødre.

Men hvis *de* var unnfanget av Gud ved den Hellige Ånd—og det hundrevis av år før Kristus var født, hvordan kunne Jesus bli kalt «Guds ENESTE unnfangede Sønn»?

SVAR: Skriftstedene som kaller Jesus den ENESTE unnfangede Sønnen til Gud, viser alle til unnfangelsen Hans som menneske Sønnen, den *første* fødselen Hans—født av menneske moren, Maria. Jesus var det ENESTE *mennesket* som noensinne var unnfanget av Gud, før fødselen som et MENNESKE. I Åpenbaringen 1:5, snakker den Autoriserte Utgaven om Kristus som den *første unnfangede*—men andre oversettelser presenterer det, på rette måten, *førstefødt*—som viser til oppstandelsen Hans, ikke menneskefødselen Hans fra Maria, moren Hans.

Jesus var IKKE den som var *først* unnfanget *på samme måten* som Abraham, David og profetene i Det gamle testamentet ble unnfanget.

Jesus var ikke Guds SØNN før Han ble unnfanget i Maria. Gud er den guddommelige FAMILIEN. Han var et medlem av den familien. I Johannes 1:1 blir Han kalt «Logos»—Ordet. Han, lik Faren hadde alltid eksistert. Men Han er ikke referert til

som Guds SØNN, noen steder i Guds Ord, før Marias graviditet. Fødselen Hans som et *menneske*, var den *første* fødselen Hans. Han oppga den HERLIGHETEN som Han hadde med Faren, for å bli født inn i verden for å frelse verden.

Abraham og mange andre—profeter og skribenter av Bibelen—var unnnfanget av Gud—de var i den identisk samme tilstanden som kristne mennesker, som har Guds Ånd inne i seg, er i dag. Men de har likevel ennå ikke ARVET—*entret inn i*—Guds Rike. De har ennå ikke blitt FØDT av Gud.

Jesus måtte bli den FØRSTE til å bli FØDT av Gud—den FØRSTEFØDTE av mange brødre. Det var den *andre* fødselen Hans, slik oppstandelsen vil bli den andre fødselen vår! «Og enda alle disse fikk vitnesbyrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovt [ble ikke født inn i RIKE]. For Gud hadde forut utsett noe bedre for oss, for at de ikke skulle nå fullendelse uten oss» (Hebreerne 11:39-40).

Dette BEVISER igjen, at omvendelsen i dette livet—å motta den Hellige Ånd—bare er en *unnnfangelse*—IKKE en fødsel! For fedre og profeter i Det gamle testamentet *mottok* Guds Ånd—men de ble ikke «født på ny» fordi Jesus var den *første* til å bli født på en slik måte!

Hvordan skjer denne PROSESSEN med å bli født på ny?

HVA ER VEIEN?

Peter ga VEIEN, og betingelsene. Omvend dere, sa han, og bli døpt, som en handling i TRO på Kristus, Hans utgytte blod som betaling for syndene våre, og oppstandelsen Hans for å muliggjøre at vi kan få evig liv og bli født på ny. Så, sa han, skal vi motta den Hellige Ånd.

De som den Hellige Ånd bor i, tilhører Kristus (Romerne 8:9); alle andre tilhører ikke Kristus. Men hvis Guds Ånd bor i dem, vil Gud, ved en slik oppstandelse som Han reiste Kristus fra de døde, oppreise alle slike til udødelig åndelig liv—idet de vil bestå av ånd slik Kristus gjør det.

Alle disse skriftstedene GJØR DET KLART at vi skal bli FØDT IGJEN ved, og BARE ved, en oppstandelse til åndelig substans.

Vi er nå Guds kommende arvinger, og medarvinger med Kristus—HAR ENNÅ IKKE ARVET, eller tatt Riket i eie.

MENNESKE FØDSELEN

Hva er en fødsel—hva betyr det å bli født?

Den virkelige, endelige *fødselen* blir kalt *barnefødsel*—en baby som blir forløst fra dets mors liv.

Men denne *fødselen* krever en far, så vel som en mor! Hvis det ikke var for den *DELEN* som faren bidrar med i prosessen, ville det ikke være noe foster å bli *født*. Men *DET ER ET TIDSELEMENT*. Farens del i det som senere skal bli en *fødsel*, er å unnfange—å befrukte—å besvangre. Fra kroppen hans strømmer det ut sædceller, som forener seg med og *begynner* liv i et egg inne i moren. *Dette skjer ni måneder før barnefødselen—eller fødsel.*

På norsk sier vi *aldri* at øyeblikkelig et embryo er unnfanget i moren—befruktet eller besvangret av faren—at det allerede er *FØDT!* Fødselen har ikke skjedd! Det ville ha hørt dumt ut, latterlig!

Etter unnfangelsen må det følge den prosessen som kalles svangerskap, i ni måneder. Embryoet får menneskeform og blir kalt et foster. Det må utvikle seg og vokse fysisk for å bli født.

Slik er det også med å bli født på ny, i en åndelig fødsel.

Det som kommer fra den guddommelige Faren, er den Hellige Ånd. Akkurat slik det ufødte barnet i morens liv, til og med på fosterstadiet, er det barnet (ennå ufødt) til foreldrene sine, slik er de som Guds Ånd bor i, allerede Guds barn. Men de er fortsatt *AV* denne *første fødselen*—fortsatt menneske består fortsatt av fysisk kjøtt og blod. De er fortsatt i den åndelige moren sin—Kirken—som fortsatt er *i* denne forgjengelige nåværende verden, selv om ikke *av* den. Når de er *født* av Ånden, sa Jesus, skal de *BLI* ånd.

Men *HVIS* Guds Ånd bor i dem, vil Gud *da* oppreise dem (hvis de er døde), eller *forandre* dem (hvis de fortsatt er levende) fra fysisk til åndelig substans ved Kristus' komme. De vil *da bli født—forløst* fra moren sin, Kirken, inn i Guds Rike.

Av den *første fødselen* er vi, og forblir, *KJØD!* MENNESKER!

Av den *andre fødselen*, som er åndelig, skal vi *BLI* ånd, ikke lenger kjød—men *ÅNDEVESENER!*—guddommelige vesener!

DE GRESKE ORDA

Det nye testamentet i Den Hellige Bibelen ble opprinnelig

skrevet på *gresk*. Det er uunngåelig at oversetterne møter noen vanskeligheter når de oversetter fra et språk til et annet.

Det er for eksempel noen særegne uttrykk som er vanlige i et språk, og som det ikke finnes noe tilsvarende til i et annet språk.

Et ord kan ha mer enn en betydning på et språk, hvor det konsise ordet på et annet språk, ikke ville ha de samme forskjellige meningene. For eksempel, det engelske ordet *saw* kan bety *did see* [så], eller det kan bety—som et substantiv—en snekkers redskap til å kutte gjennom treet [sag], eller, som et verb kan det bety *sage*.

Imidlertid, ved å undersøke ulike oversettelser, og ved å FORSTÅ ut av sammenhengen, og alle de andre skriftstedene som står i *forbindelse med* det samme emnet, kan vi komme til den korrekte meningen, slik den blir uttrykt på engelsk.

Et slikt eksempel er det originale greske ordet for det engelske *born* [født]—et ord som Jesus brukte da Han snakket med Nikodemus.

Det greske ordet som blir brukt i Johannes 3:3-8 for *født er gennao*. Her er norske definisjoner for det greske *gennao* fra noen av de viktigste leksikonene—gresk /engelske ordbøker:

Thayer: «gennao: 1. egentlig: *om menn som avler barn*. Matteus 1:1-16; Apostlene 7:8, 29; *etterfulgt ved i utvidet betydning, avstamningen til moren*, Matteus 1:3, 5, 6; *mer sjelden om kvinner som føder barn*. Lukas 1:13, 57; 23:29; Johannes 16:21, osv. 2. a. generelt å *forårsake, få til å fremstå, fremkalle*... d. særlig i evangeliene og i brevene til Johannes, om Gud som overdrar til mennesker, naturen og karakteren Sin til sønnene Sine, idet Han inngir åndelig liv i dem, dvs., ved Sin egen hellige kraft, beveger og overbeviser sjeler til å tro på Kristus og leve et nytt liv hel- liget til Ham.»

Liddell og Scott: «gennao: å *unnfange*, av faren; å *bære, føde*, av moren; II, å *avle, produsere*.» (Webster definerer «generate» «å *unnfange; avle*.»)

Strong: «gennao: å *avle* (egentlig av faren, men i utvidet betydning også av moren); figurativt å *reprodusere*:—*bære, unnfange, bli født, føde, befrukte, bli forløst fra, kjønn, lage, springe*.»

Young: «gennao: å *unnfange, føde*.»

George Ricker Berry: «gennao: å *unnfange, gi fødsel til, produsere*, aktivt; passivt: å *bli unnfanget, født* (ofte i Johannes om

åndelig fornyelse)» (Det er, å motta eller har mottatt den Hellige Ånd, blitt unnfanget).

En mann, en innfødt greker fra Kypros, uttrykte det på denne måten i en privat samtale: verbet *gennaō* betegner FREMBRINGELSE GJENNOM FØDSEL.» Og videre: betegner en frembringelse gjennom en prosess som alltid inkluderer en fødsel.» Han la større vekt på *fødsel*, enn på unnfangelsen og befruktningen—men da han ble spurt om det ikke INKLUDERER en befruktning ved en mannlig sædcelle og befruktning, så vel som en svangerskapsperiode, var han enig i at det gjorde det.

Imidlertid bør det legges merke til at alle de lærde AUTORITETENE, hvis definisjoner er sitert tidligere, legger først og størst vekt på *unnfangelsen* ved faren. Det er, som jeg alltid har sagt, en prosess, med et tidsmoment knyttet til de ulike stadiene i PROSESSEN.

Det kunne kanskje bli gjort klarere i et ikke teknisk språk, ved å forklare at i noen språk kan orda innbefatte hele TIDSEKVENSEN, uten å skjelne mellom fortid, nåtid eller framtidige stadier i en prosess. For eksempel er det ikke to ord som skjelner de to stadiene i det å være en *kommende arving* eller *en som arver* på norsk. Det ene norske ordet blir brukt både for å beskrive en ung mann som er sin fars *arving*, har ennå ikke arvet noe, og en mann som, etter farens død, har blitt arving til farens eiendommer.

En franskmann sa: «Hvis jeg var en forfatter, ville jeg mye heller foretrekke å skrive på engelsk, fordi det er så mange flere ord som uttrykker forskjellige nyanser i betydningen.»

Det er en TIDSPERIODE mellom befruktning av en mannlig sædcelle og barnefødsel—forløsning fra morslivet—en tilstand som blir kalt *svangerskap* på norsk. På norsk bruker vi aldri å omtale denne svangerskapstilstanden som at barnet allerede er *født*. På samme måten kan vi heller ikke, på norsk, referere til en kristen som Guds Ånd bor i, at de har blitt «født» av Gud. Oppdraget mitt er å gjøre denne sannheten helt KLAR.

**DEFINISJON: «OVERNATURLIG
UNNFANGELSE AV DEN HELLIGE ÅND»**

«Å unnfange betyr en befruktning, handlingen eller prosessen med å avle eller produsere; få avkom»—fra New English

Dictionary of Historical Principles, 1888. Det er også interessant at vi finner følgende i dette leksikonet: «Unnfangelse: 1873, C. M. Davies: De tror på hans overnaturlige unnfangelse av den Hellige Ånd.»

Således betyr det ene greske ordet *gennao*, PRODUKSJON GJENNOM EN PROSESS som inkluderer, og blir startet opp ved å innføre et befruktende og livgivende element fra faren. Det er en TID da kulminasjonen i en FØDSEL, *ennå* ikke har funnet sted.

På gresk omfatter ordet *gennao* hele PRODUKSJONSPROSESSEN. Men på norsk omfatter IKKE ordet *fødsel* alt, men viser bare til det endelige stadiet av prosessen—tida for barnefødselen—forløsningen av barnet fra morslivet. Ens fødselsdag, blir alltid brukt i betydningen av DAGEN—eller årsdagen til den dagen—da en ble forløst fra morens liv.

KRISTNES STATUS, NÅ

La oss legge merke til et av problemene som kan forventes, ved å oversette verbet *gennao* til at *vi* blir *født på ny* av Gud.

Da Jesus snakket med Nikodemus, viste Han til den TIDA når vi kan *se, entre inn i*, Guds Rike. Og det er TIDSPUNKTET for den endelige FØDSELEN. For Riket er bokstavelig talt Guds familie. Derfor er det korrekt at oversetterne oversetter det greske *gennao* i Johannes 3:3-8, med det ordet *født*.

Kombiner dette med 1 Korinterne 15:45-53, oppstandelse kapitlet, blir det gjort helt klart at vi ikke *entrer inn i*, eller *arver* Guds Rike mens vi fortsatt er kjøtt og blod, men bare etter oppstandelsen til ÅNDELIG SUBSTANS.

Bli *født på ny* viser til den tida—den *framtidige* tilstanden—da vi skal VÆRE ånd, ikke lenger kjøtt og blod—faktisk *født ved* oppstandelsen.

Men i visse skriftsteder der det greske ordet *gennao* blir brukt, viser det til den *nåværende* tilstanden til de som har mottatt unnfangelse av åndelig liv, blitt befruktet med den Hellige Ånd. De er, etter at de har mottatt Guds Hellige Ånd, Guds barn, på samme måten som embryo/foster er det ufødte barnet til dets menneskeforeldre.

Vi befinner oss i denne tilstanden—det TIDSELEMENTET—etter unnfangelsen, men før fødselen. For mennesker, er det

medisinske uttrykket for denne tilstanden *svangerskapsperioden*.

Vi er NÅ Guds *unnfangede* barn—men fortsatt *mennesker* i kjøtt og blod—fortsatt *arvinger*—ennå ikke guddommelige vesener som består av ånd—har ennå ikke arvet—har ennå ikke blitt «brakt fram» inn i, eller sett, eller arvet Guds Rike—derfor er vi ennå ikke FØDT av Gud.

Med andre ord—hvor sjokkerende enn sannheten Hans kan høres ut for noen som denne sannheten er ny for, at det som er født av mennesker er født inn i *menneskefamilien*—*menneske* riket—og det som er *født* av Gud, er født inn i GUDSfamilien—GUDS Rike—Riket eller familien, til GUD! Men mens vi er kjøtt og blod, er vi bare unnfanget av Gud—vi har ennå ikke blitt «brakt fram» inn i FAMILIEN Hans—HANS RIKE!

VERBET «Å UNNFANGE»

Et ord nå om verbet å *unnfange*—eller adjektivformen: *unnfanget*.

Den enkle definisjonen i leksikon (Webster) er: «1: å fremkomme, som far: å avle. 2: FORÅRSAKE: «Over, siterte jeg definisjonen fra *New English Dictionary of Historical Principles*: “å unnfange: *handlingen* eller prosessen med å avle eller produserer ...»

Dette samme leksikonet gir også et eksempel om bruken av *unnfangelse* i en setning, sitat, fra forfatteren C. M. Davies, 1873: «De tror på hans overnaturlige unnfangelse av den Hellige Ånd.»

Å *unnfange* viser til faren. Og farens handling er å *forårsake* at prosessen mot fødselen *begynner*.

FORSKJELLIGE OVERSETTELSER

Siden Det nye testamentet var originalt skrevet på gresk, har Biblene våre blitt oversatt fra gresk.

Og siden det greske ordet *gennaō* er et altomfattende uttrykk—viser det til at faren unnfanger, men for det andre i følge leksika, inkluderer det også, prosessen som kulminerer med fødsel, måtte oversetterne bestemme hvilket uttrykk de skulle bruke i hvert tilfelle.

Det har vært læren til Den romersk katolske kirken at kirken deres er Guds Rike. Når en tar imot den katolske troen,

blir en, av katolisismen, ansett som allerede å ha *kommet inn i* Guds Rike. Protestantene har for en stor grad fulgt denne antagelsen til også å gjelde for protestantismen, selv om noen ser på Guds Rike som noe eterisk som er «etablert i menneskers hjerter.» Mange oversettere *formodet denne feilen*. Dette førte til at *gennao* ble oversatt til betegnelsen *født*, i mange tilfeller der det skulle ha blitt oversatt *unnfanget*. De simpelthen valgte den betegnelsen som var i overensstemmelse med deres feilaktige tro. Og siden det greske ordet *gennao* er en betegnelse som inkluderer hele prosessen ved fødsel, helt fra unnfangelsen, har de i noen tilfeller oversatt *gennao* med ordet *født*—der jeg med mange skriftsteder har BEVIST at kjøtt og blod, IKKE ennå har blitt FØDT på ny, av Gud.

I hvert tilfelle der det greske *gennao* viser til Åndsunnfangede kristne, skulle det ha vært oversatt «unnfanget.»

Legg merke til noen få framstående eksempler!

I Johannes 1:13, oversetter den Autoriserte, eller King James Utgaven av Bibelen det: «Som *var født*, ikke av blod, ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud.» I en fotnote i den Amerikanske Standard Utgaven står det: «eller *unnfanget*,» slik det skulle ha vært oversatt. Andre eksempler er i det første brevet til Johannes. Merk:

I den Amerikanske Reviderte Utgaven, er 1 Johannes 2:29 korrekt oversatt: «er *unnfanget* av Ham»; mens det i den Autoriserte Utgaven står det, ukorrekt: » ... hver den som gjør rettferdighet, er *født* av Gud, og kjenner Gud.»

1 Johannes 4:7 har den Autoriserte Utgaven det ukorrekt: «... og enhver som elsker er *født* av Gud, og kjenner Gud.» Men den Reviderte Utgaven rettet opp denne feilen, og oversatte det: «... er *unnfanget* av Gud.»

1 Johannes 5:1 har ukorrekt i den Autoriserte Utgaven: «Hver den som tror at Jesus er Kristus, er *født* av Gud: og hver den som elsker ham som *unnfanget*, elsker også det som er *unnfanget* av ham.»

Her er det samme greske ordet, *gennao*, inspirert av den Hellige Ånd *tre ganger* i det samme verset. Den første gangen har oversetterne av King James feilaktig oversatt det til ordet «*født*.» Den andre gangen ordet *gennao* ble brukt på gresk, *kunne de ikke* oversette det med «ham som var FØDT»—for det viser

til Gud, og *ikke* til et troende menneske. Her ble de *tvunget* til å bruke den korrekte oversettelsen av ordet *gennao*, i fortid, som «*unnfanget*.» Deretter, siden de allerede hadde brukt fortidsformen «*unnfanget*» i det tilfellet, så oversatte de det også *korrekt* i det tredje tilfellet der ordet forekommer: «er *unnfanget*.»

Den Reviderte Utgaven retter også opp denne feilen, og oversetter det riktig: «hver den som tror at Jesus er Kristus er *unnfanget* av Gud, og hver den som elsker Ham som *unnfanget*, han elsker også det som er *unnfanget* av Ham.»

Et siste eksempel: 1 Johannes 5:4—blir det feilaktig oversatt i den Autoriserte Utgaven: For hvilken enn det er som er *født* av Gud, seirer over verden ...», men den Reviderte Utgaven retter det til: «For hvilken enn det er som er *unnfanget* av Gud, seirer over verden ...»

RIKTIG OVERSATT

La oss nå raskt legge merke til noen få steder der det SAMME GRESKE ORDET ble korrekt oversatt «*avlet*.»

I 1 Korinterne 4:15, snakker Paulus til de som omvendte seg under hans prestetjeneste. «For selv om dere skulle ha ti tusen læremestre i Kristus, så har dere ikke mange fedre. For jeg har *avlet* dere i Kristus Jesus ved evangeliet.» Der er det riktig oversatt, og viser at de som Paulus omvendte i Korint, hans «åndelige barn,» hadde blitt *avlet* av Gud, *men ennå ikke FØDT*.

Erfaringen med omvendelse i dette livet, er en *unnfangelse*—en «befruktning»—en «besvangring»—men ENNÅ IKKE EN FØDSEL! Dette har vi gjort helt klart!

Et til—Hebreerne 1:5-KJV—snakker om KRISTUS' *unnfangelse* i jomfru Maria. Dette verset viser at Kristus, som senere ble FØDT av Gud ved en oppstandelse fra de døde (Romerne 1:4), var en VIRKELIG AVLET SØNN AV GUD, på en måte som ingen engler er, eller kan bli. Engler er bare *skapte* vesener. De er ikke virkelig *avlet* av Gud, så på den måten er de ikke Hans *fødte* sønner, slik Kristus nå er det—og *som vi også kan bli*. Legg merke til dette verset: «For til hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har *avlet* deg...»

Nå burde dette være klart. En omvendt person—en som har angret, akseptert Kristus som Frelser, mottatt Guds Hellige

Ånd, har en *forandret* innstilling, og tankegang og hensikt— hele karakteren hans *begynner* å forandre seg, og reise i motsatt retning. MEN HAN ER IKKE USYNLIG FOR MENNESKEØYNENE TIL ANDRE FOLK! Han *består* ikke av ÅND. Han består fortsatt av legemlig kjød, selv om Guds Hellige Ånd har kommet inn i, og nå bor i og leder MENNESKE SINNET hans.

NÅR VI IKKE KAN SYNDE

Det er spesielt et vers som har forundret millioner, tatt motet fra tusenvis som ikke forsto, og som fikk mange til å beskyldte Bibelen for å motsi seg selv.

Se på dette verset! Det sier: «Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, fordi Guds sæd blir i ham. *Han kan ikke synde, fordi han er født av Gud*» (1 Johannes 3:9).

Nå, er det en motsigelse av vers 8 i det første kapitlet i samme bok, som sier at vi bedrar oss selv hvis vi tror vi ikke har synd? Svaret er lett å forstå.

Husk at i Det nye testamentets språk, viser pronomenet «vi» eller «oss» til omvendte kristne. (De uomvendte omtales som «de» eller «dem.») Et eksempel er 1 Tessalonikerne 5:3-4: «Når *de* sier: Fred og ingen fare!—da kommer en brå overgang over *dem*... og *de* skal slett ikke slippe unna. Men *dere, brødre*, er ikke i mørket, så den dagen skulle komme over *dere* som en tyv.»)

I 1 Johannes 1:8-10 leser vi: «Dersom *vi* sier at *vi* ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. Dersom vi [kristne]—dette verset viser til synder som har blitt begått, skjønt selvsagt ikke med overlegg og forsettlig, *etter at* vi har blitt omvendt—«bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og rensar oss fra all urettferdighet. Dersom vi [vi KRISTNE] sier at vi ikke har syndet, så gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss.» Deretter, i neste vers, 1 Johannes 2:1: «... Og *hvis* noen synder, har *vi* [kristne] en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige.» Her snakkes det om Kristus i det nåværende embetet Hans, som vår Yppersteprest.

KRISTNE SKULLE IKKE SYNDE

Selvfølgelig lærer Bibelen at kristne *ikke skal synde*. Den første

delen av 1 Johannes 2:1 (ikke sitert ovenfor) lærer det. Vekten er gjennom hele Det nye testamentet på å utrydde synd—overvinne synd—*vokse* i Guds rettferdighet, alltid mot det perfekte.

Men disse, og et utall av andre vers (særlig erfaringene til apostelen Paulus, Romerne 7:14-25), sier klart at omvendte kristne *synder*—skjønt ikke vanemessig *praktiserer* synd forsettlig og med overlegg. Det er opplagt *ikke umulig!*

Se på Jesus Kristus Selv! Skriften sier at Han *ikke syndet*—likevel lærer den klart at *det* hele tida *var fullt ut mulig* for Ham å synde. Jesus, i menneskekjød, «*er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd*» (Hebreerne 4:15). Det er ikke noe skriftsted som sier at Han *ikke kunne* synd.

Så her har vi mange skriftsteder som viser at det IKKE er UMULIG for omvendte kristne å synde—det var IKKE en gang UMULIG for Jesus! Likevel, har vi i 1 Johannes 3:9, i den Autoriserte Utgaven, den direkte uttalelsen at, hvis og når vi faktisk er *født av GUD, skal vi ikke være i stand til å synde*—DET VIL DA VÆRE UMULIG!

TO OVERSETTELSER

Her igjen måtte oversetterne bestemme *hvordan* de skulle oversette ordet *gennaō*. Og det MÅ bestemmes ved meningen i hele sammenhengen.

Noen mer moderne oversettelser oversetter det «unnfanget» idet de antar at stykket handler om at kristne nå ikke fortsetter likeglad å praktisere synd, slik de gjorde før omvendelsen. De visste godt at det ikke er umulig for et menneske som er en kristen, å synde nå. Så de oversatte det i betydningen av å fortsette å *praktisere* synd av gammel vane, etter at en er *unnfanget* av Gud.

På den annen side, KAN det også bli oversatt «FØDT» som i den Autoriserte Utgaven, uten noen motsigelse.

Legg merke til dette i 1 Johannes 3: «Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles GUDS BARN ... Mine kjære, NÅ ER VI GUDS BARN, og det er ennå ikke åpenbart *hva vi skal bli!* Vi vet at når HAN [Kristus ved Hans andre komme] åpenbares, DA SKAL VI BLI HAM LIKE, for vi skal se HAM *som Han er*» (versene 1-2).

Dette snakker om den tida når vi skal *være ånd*—FØDT av Gud.

HVA VI SKAL BLI

Legg merke til dette! Forstå HVA vi skal bli, *når* vi er FØDT av Gud! Så, som det neste skal vi se—ennå framtid—NÅR vi skal bli født av Gud.

Dette skriftstedet, i det fantastiske tredje kapitlet i 1 Johannes, sier klart at «VI»—som betyr unnfangede, omvendte KRISTNE—er *allerede nå*, Guds SØNNER. Ja, selvfølgelig, også det bitte lille embryoet, ikke større enn et knappenålshode i morens liv, er allerede SØNNEN (eller datteren) til dets menneske far, selv om ennå det ikke er FØDT.

Dette skriftstedet åpenbarer videre at «det er *ennå ikke* åpenbart HVA VI SKAL BLI.»

Forstå dette! Er det ikke KLART? Vi skal, senere, VÆRE noe annet. Selvfølgelig! Selv om vi allerede er unnfangede Guds SØNNER, er vi fortsatt KJØTT OG BLOD—fortsatt substans—fortsatt SYNLIGE. Men HVA VI SKAL BLI er, ennå ikke, *åpenbart*. Som Jesus forklarte til Nikodemus, skal VI bli udødelig ÅND. Det er det som vi *skal bli senere!*

MEN, dette skriftstedet fortsetter—LES DET!—FORSTÅ denne vidunderlige, VIDUNDERLIGE SANNHETEN!—vi vet at, når HAN, Kristus, åpenbares ved Hans andre komme til Jorda, at VI SKAL BLI LIK HAM!

Så hva skal HAN bli lik? Hvis du kan vite det, kan du vite hva kristne som er FØDT PÅ NY, *da* vil bli lik—for de skal bli LIK HAM!

Hvordan ser den FORHERLIGEDE Kristus ut? Øynene Hans er som en ildslue! Føttene Hans er lik skinnende kobber. Ansiktet Hans er som SOLA når den skinner i FULL STYRKE—så skinnende at det ville blinde deg, hvis Han var synlig for deg nå! (Åpenbaringen 1:14-16; 19:12-13; 17:2).

Og DET er slik DU og JEG skal se ut, hvis og når vi endelig vil bli FØDT av GUD! Disse forførte folkene som snakker om at de har blitt «født på ny» ser for visst ikke SLIK UT!

NÅR FØDT PÅ NY?

Den fantastiske, herlige begivenheten med å bli FØDT av Gud

vil finne sted VED OPPSTANDELSEN AV DE RETTFERDIGE—på det tidspunktet når Kristus kommer tilbake til Jorda!

Vi er nå kjøtt og blod—skrøpelig, forgjengelig substans som er gjenstand for forråtnelse og forfall. Men ved Kristus' komme, når vi skal bli født av Gud, vil dette skrøpelige legemet bli forvandlet, og bli gjort akkurat lik Jesus i Sitt forherligede legeme!

Ja, jeg vet at dette antageligvis er for vidunderlig til at du kan fatte det!

Men skriftsted etter skriftsted stabler seg opp for oss, og bekrefter denne fantastiske sannheten!

Se på 1Korinterne 15, som er selve oppstandelse kapitlet.

Bibelen, som er Guds budskap og instruksjon til menneskheten, lærer ingensteds noe slik som den hedenske læren om en «udødelig sjel» som går til himmelen ved døden. Den lærer at sjelen er dødelig og skal dø (Esekiel 18:4, 20).

Men den lærer om oppstandelsen av de døde.

Så når? Ved Kristus' tilbakekomst! «For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus. Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden [det var mer enn 1900 år siden]. Deretter skal de som hører Kristus til, bli gjort levende *ved hans komme*» (1 Korinterne 15:22-23).

Det er TIDSPUNKTET—ved Kristus' KOMME! Og legg merke til, Kristus er «førstegrøden»—*den første* av dem som har vært mennesker, til å bli FØDT AV GUD ved en oppstandelse fra de døde! Den sanne oppstandelsen fra de døde!

HVA SLAGS LEGEME?

Nå hvordan? Hva slags legeme? Det spørsmålet blir stilt i vers 35. Legg merke til Guds svar: «Og det du sår»—begraver i jorda—«er ikke det legemet som skal bli ...» (vers 37). Det UDØDELIGE legemet som kommer opp i oppstandelsen, vil ikke være dette skrøpelige, råtnende legemet av kjøtt og blod—men et annerledes legeme. Fortsett: «Men Gud gir det et legeme slik han vil ... Slik er det også med de dødes oppstandelse. Det blir sådd i uforgjengelighet, det oppstår i uforgjengelighet... Det blir sådd i et naturlig legeme»—det er, AV NATUREN—KJØTT OG BLOD—«det oppstår et ÅNDELIG LEGEME»—som består av ÅND! «Og likesom vi har båret bildet av den jordiske»—kjøtt og blod—av

jorda—jordisk —«så skal vi også bære bildet av den himmelske» (vers 49)—bli lik Gud—bli lik Kristus i Sitt *forherligede legeme!*

Resten av dette kapitlet har vi dekket tidligere.

KRISTUS BARE DEN FØRSTE

Jeg har vært far til to sønner. Jeg er menneske. *De*, som ble avlet av MEG, ble født MENNESKE, som jeg er! Når vi er FØDT AV GUD, skal vi bli av SELVE HANS FAMILIE. Vi skal være ÅND, slik Han er Ånd—udødelig slik HAN er udødelig—guddommelig slik HAN er guddommelig!

HVORFOR VET ikke organisert bekjennende «kristendom» dette? HVORFOR skulle dette synes så utrolig, umulig, eller, til og med som blasfemi, for noen?

HVORFOR?

Det nye testamente i Bibelen din lærer den sannheten gjennom det hele! Jesus lærte det! Paulus lærte det! Peter lærte det! Johannes lærte det! Den Hellige Ånd INSPIRERTE DET, gjen-tatte ganger!

I Filipperne 3:20-21 har vi sett hvordan, som uttalt tidligere i 1 Korinterne 15, at våre skrøpelige legemer vil bli forvandlet til ÅND, bli gjort UDØDELIGE, formet lik det FORHERLIGEDE LEGEMET til Kristus. *Det er* tidspunktet når vi skal bli FØDT AV Gud. Og DEN forvandlingen *finner ikke sted* i DETTE LIVET! Og alle disse oppriktige menneskene som tror at de har blitt «født på ny», HAR ALDRI OPPLEVD DENNE FORVANDLINGEN!

Nå så vi i 1 Korinterne 15:23, at Kristus, som var FØDT AV GUD ved Sin oppstandelse, var FØRSTEGRØDEN av de som skulle oppstå—de som skulle bli FØDT PÅ NY!

Tro nå på andre skriftsteder som sier det samme!

Tro på Romerne 8:29: «for dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønnens BILDE [Kristus], *for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre.*» Kristus ble født som Guds SØNN, ved en oppstandelse fra de døde (Romerne 1:4). Han var bare den første av MANGE BRØDRE, til å bli FØDT AV GUD på en SLIK MÅTE. Vi skal bli i Hans samme BILDE—slik Han er, NÅ! Vi skal bli satt på SAMME PLAN SOM HAN—SOM HANS BRØDRE—til også å bli FØDT AV GUD—til å bli GUDS SØNNER!

Vi er allerede *unnfangede* sønner—HVIS vi er virkelig omvendte—men hva vi SKAL BLI, i oppståtte, FORHERLIGE LEGER—er ennå ikke ÅPENBART—kan ennå ikke sees (1 Johannes 3:1-2).

Gud vil ha MANGE SØNNER som vil bli født av Ham. Av alle disse, var JESUS den *første* som ble FØDT på en SLIK MÅTE. Han er det ENESTE mennesket så langt, som har blitt FØDT av Gud, selv om det allerede er mange som har blitt UNNFANGET!

Tro på Kolosserne 1:15, 18: Det snakkes om Jesus: «Han er BILDET av den USYNLIGE GUD, den FØRSTEFØDTE framfor enhver skapning... den FØRSTEFØDTE av de døde...» Ja, bare den *første* av mange BRØDRE, i selve BILDET til den lysende, skinnende HERLIGHETEN til den USYNLIGE GUD. Og vi vil bli likedannet med det SAMME UTSEENDET (Romerne 8:29).

VIL DU TRO?

Vil du så tro på det som Gud sier i Hebreerbrevet?

HVORFOR skulle Gud bry seg om mennesker? Fra et lite fly ser vi ut som små maur her nede. Fra et jettfly i 8 til 9 tusen meters høyde, har menneskene på bakken skrumpet inn til å være usynlige. HVOR UENDELIG SMÅ må vi se ut for Gud? HVORFOR skulle Han bry seg om oss?

Svaret på spørsmålet er i Hebreerne 2, og begynner i vers 6. Gud gjorde menneskene litt lavere enn englene, men, i Guds HENSIKT og PLAN, har Han KRONET mennesket, slik Han først kronete Kristus, med HERLIGHET og ÆRE.

Hva er den HERLIGHETEN som Kristus nå er KRONET med? En krone markerer KONGEVERDIGHET—styre—autoritet—makt. Like før Kristus steg opp til himmelen, sa Han at ALL MAKT i universet—i himmelen og på jorda—hadde blitt gitt til HAM.

I Hebreerne 1:1-3, er det åpenbart at Kristus nå er AVGLANSEN av Guds HERLIGHET!

Ja, øynene Hans er som lynende ildkuler—ansiktet Hans skinner så klart som SOLA i full styrke.

Kristus' HERLIGHET er slik at Han nå opprettholder og kontrollerer enhver kraft, energi og makt som eksisterer OVERALT—suveren MAKT over universet!

Tro nå på det som Gud sier om OSS!—Hebreerne 2:10: «Da han førte MANGE BARN TIL HERLIGHET, sømmet det seg for ham ... å fullende deres frelses høvding [leder, foregangsmann eller pioner] gjennom lidelser.» Og i vers 11 kaller Jesus oss for BRØDRENE Sine.

Åh, for en uforlignelig, oversanselig HERLIGHET som Gud har til hensikt å gi oss—*når* vi er FØDT PÅ NY! Åpenbaringen 1: 13-17 gir en grafisk beskrivelse av den framtidige herligheten.

HVORFOR IKKE NÅ?

Men, som vi leser i Hebreerne 2:8, ser vi ENNÅ ikke all denne HERLIGHETEN som bare KRISTUS har arvet ennå. HVORFOR er vi så ENNÅ ikke født?

Fordi, når det skjer, vil vi bli gitt slike KREFTER til å lede, dirigere og kontrollere, at vi først må BLI TRENT, og ha en PERFEKT ÅNDELIG KARAKTER utviklet i oss, så vi trygt kan bli betrodd slike enorme krefter!

Gud SKAPTE dette universet. Han er den VIRKELIGE Suverene Herskeren! Han kommer ikke til å overføre den makta til å styre til noen andre enn de som vil styre på HANS MÅTE, som vil ADLYDE HAM, som vil *adlyde* STYRET HANS, og utøve HANS STYRE, UNDER HAM!

Så det er BARE de som blir LEDET AV Guds Hellige Ånd i HANS VEIER, som er Guds SØNNER (Romerne 8:14). Og vi må begynne å OVERVINNE vår egen egoistiske natur, denne verdens gale VEIER som har blitt faste VANER, og djevelen. Vi må «VOKSE i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus» (2 Peter 3:18).

Ja, akkurat slik som den unnfangede, men ennå ufødte menneskebabyen må vokse fra dens begynnelse da den ikke er større enn et knappenålshode, bli næret med fysisk føde, MÅ VI, når vi er besvangret med GUDS HELLIGE ÅND—Hans LIV—VOKSE ÅNDELIG, bli næret med ÅNDELIG FØDE med Guds Ord BIBELEN, og med BØNN, og det samværet som er mulig med virkelig unnfangede BRØDRE i Guds SANNHET.

Og MED MINDRE vi *fortsetter* å VOKSE i åndelig karakter utvikling, og blir mer og mer LIK GUD, vil vi bli som det ufødte barnet som blir dødfødt—eller som en abort! OG SLIKE VIL ALDRI BLI FØDT AV GUD!

MORGENDAGENS HERLIGE VERDEN

For noen VIDUNDERLIGE, nesten UFATTELIGE, *HERLIGE GODE NYHETER!*

Og den **BESTE NYHETEN** er, at **KRISTUS' KOMME** nå **NÆRMER SEG RASKT!** Bare noen få år til! Og så—den **FREDELIGE, LYKKELIGE, HERLIGE MORGENDAGENS VERDEN!**

Alle de som nå er Guds *unnfangede* sønner, skal da bli **FØDT**—opphøyet fra dødelige til **UDØDELIGE**, fra forgjengelig **KJØD** til **ÅND**—fra **MENNESKE** til **GUDDOMMELIG VESEN!**

Og den **SANNE OPPLEVELSEN AV Å BLI FØDT PÅ NY**, vil uten sammenligning være **HERLIGERE** enn den falske, vage, meningsløse såkalte «født på ny» opplevelsen som **TUSENVIS** av forførte tror at de har hatt nå.

Kan sinnet ditt virkelig fatte hvilken utrolig, oversanselig **HERLIGHET** som er det sanne potensialet til de som **TROR, ANGRER** og **ADLYDER** er?

Men, skriftstedene som avslører disse **HERLIGE GODE NYHETENE** foran øynene på oss, advarer oss også om å **LEGG** oss **DETTE PÅ SINNET**, og **GJØRE KALLET VÅRT** OG **UTVELGELSEN VÅR SIKKER!**

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org

Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis:
1-800-772-8577

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen: Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Northampton NN5 9AL, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969, Durbanville 7551, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 375, Narellan, N.S.W. 2567, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God, P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn. Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States of America

NORWEGIAN—Just What Do You Mean . . . Born Again?